

EDITORIAL

GRACIES A TOTS

Ja s'ha celebrat el Primer Concurs d'Arguments, convocat pel CINEMÀTIC i si bé no dubtàrem mai de que estàvem molt lluny del fracàs, tampoc el nostre optimisme esperava una tan nodrida quantitat de films, tenint en compte les característiques de la convocatòria, quina principal finalitat era la d'estimular la producció col·lectiva, lema que ve defensant el nostre Club des de la seva fundació i que cada dia va guanyant més adeptes, sobretot en el camp de l'argument.

Ens cap, doncs, l'honor d'haver estat la primera entitat catalana que ha organitzat un acte com el que comentem, fugint de velles normes - sempre respectades, malgrat no compartir-les en certs aspectes - i el que és més, la satisfacció de consignar que la crida fou escoltada, fent possible l'aplegar un bell estol de films d'argument, resum de l'esforç d'uns quants aimants del cinema, que profitosament treballen per l'enaltiment d'aquest art.

Com és natural, entre els films presentats n'hi ha uns que són millors que altres, però a aquest Editorial no li incumbeix comentar tal aspecte d'ordre tècnic - que per altra banda ja deu ocupar-se'n la secció corresponent -. A més, el fall del Jurat no pot ésser més just i val a dir que els seus components han portat a cap una bona tasca, recolzant més l'èxit del concurs. Unicament volem remarcar a través d'aquest petit article l'excel·lent resultat obtingut, resultat que ha d'esperonar-nos perquè intentem en futures ocasions superar la bona labor suara finida. Es de justícia fer constar que per aconseguir-ho confiem en la generosa col·laboració de tots els elements del Cinemàtic, si, però també en molt bona part, en els amics de fora el Club, que en aquest primer concurs han constituït per a nosaltres una ajuda valuosa, digne del més sincer agraïment.

Gràcies, doncs, a tots: als concursants sense distinció de guanyadors ni d'entitats, al Jurat pel seu bon treball i a les cases donants de premis per la seva atenció envers el Cinemàtic. A vosaltres i a nosaltres ens resta el dolç regust d'haver realitzat una labor pro cinema amateur, desinteressada i magnífica. Però aquest humil Club ha contret el deure de no decepcionar la vostra confiança i és per això que avui, no sense un deix d'emoció, vol que arribi la seva veu a tots els associats, demanant-los que segueixin actuant amb el mateix entusiasme, que no decaiguin, que no es deixin influir per apreciacions no favorables, siguin o no dictades per la bona fe; que puguin, en fi, sense vacil·lacions, arribar a bastar les altes regions dels consagrats i que no planyint sacrificis de cap mena perquè el nostre estimat Cinemàtic, apuntant-se triomfs com el que motiva la confecció de les presentacions, pugui inscriure honrosament el seu nom en el llibre d'aurat dels reconeguts prestigis de la nostra terra.

ESCENARIS, GUIONS I FILMS

(II i últim)

Un cop acabat el guió, el que cal fer tot seguit és procedir a triar els llocs on s'haurà de rodar el film; feina és aquesta ben senzilla i que no porta cap complicació si l'acció succeeix en l'època actual. Si és d'època, cal buscar els decorats que estiguin a to amb la data de l'acció i procurar no passi com en "Isabel de Solis" que l'acció passa en temps de la Reconquesta i en canvi hi surten carreteres asfaltades.

Buscar els personatges ja és quelcom més complicat i sempre resultarà més pels amateurs que triin l'argument a base dels personatges de que disposen, que no pas que hagin d'anar després amb un fanalet a la mà, remonent cel i terra, a l'estil del gran Biògenes. Cal tenir present al fer el repartiment de papers que cada actor se'n emporti, no el que més li plagui, sinó el que pel seu temperament artístic, figura, etc., li correspongui. Es aquí quan ha de començar a deixar-se sentir l'autoritat del director, si aquest ara afluixa, per qualche motiu, sigui per por de quedar-se sense actors, sigui per a no contradir a l'amic, sigui pel que sigui, si afluixa, si es deixa imposar al fer el repartiment, resta ja sense autoritat, no solament el temps que trigui a enllestir aquell film, sinó sempre que hagi de treballar amb aquells actors. Si un director no pot fer jugar els actors com si fossin marionetes, és innegable que, a més dels mals de cap, perderà moltes pessetes, doncs haurà de repetir i repetir escènes, fetes malbé per la inconsciència dels actors i també per la seva manca d'autoritat. Cal que ho tinguin en compte tots els que es dediquen a fer "argument" a l'arribar l'hora de triar els actors que han de figurar en el film.

Després d'això, el director ha de procurar-se la cooperació d'un "cameraman" expert i de dos ajudants que siguin ajudants de noms i de fet, perquè assisteixin a ell i a l'operador.

I aquí comencen les penalitats de "segón ordre": la manca de puntualitat dels actors, el mal temps que impedeix la filmació, els trossos que, per culpa del diafragma queden malament, etc.etc. i si de tot això en quedeu lliures, encare us sortirà altre inconvenient: per culpa de la casa que us fa els treballs de laboratori, la cinta us queda tacada, cremada. Suposant que tot surti com hom vol, podeu donar-vos per satisfet si, de 500 pessetes que tenieu de pressupost i un mes de temps, en sortiu en un any i unes despeses que sobrepassen les mil pessetes, tot això suposant que no heu guen de deixar el film a mig acabar, ja sigui perquè els actors s'han tornat vells, o bé perquè compromisos contrets anteriorment us obliguin a entregar el film a tal o qual concurs, organitzat per una entitat qualsevol, en el qual tot el més que podeu treure'n és un parell de copes.

CRITH & COHN

DESPUÉS DE NUESTRO CONCURSO

El Cinematic ha obtenido con la organización del primer concurso de films de argumento, un éxito magnífico que, dada la fórmula con que se ha llevado a cabo, constituye un acierto indiscutible el haber sabido llevar a feliz término la iniciativa que

(continúa en la página 6)

Un cop secat el culó, el que cal fer tot seguit és pro-
cedir a triar els llocs on a partir de robar el film; l'obra és a-
questa ben senzilla i que no porta cap complicació si l'acció
succeeix en l'època actual. Si és d'època, cal buscar els deco-
rats que existiran a to amb la data de l'acció i procurar no passar
com en "L'assol de Solis" que l'acció passa en temps de la Recon-
questa i en canvi hi surten carretes, asfaltes.

Buscar els personatges ja és qualsevol més complicat i sem-
pre resultant més pele amadors que trini l'argument a base dels
personatges de que disposen, que no pas que neixin d'amar després
amb un final a la mà, remonant del i terra, a l'estil del gran
higènes. Cal tenir present el fer el repartiment de papers que
cada actor es n'emporti, no el que més li plagi, sino el que pot
ser temperament artístic, figura, etc., li correspongui. Es pugi
quan ha de començar a deixar-se sentir l'autoritat del director,
el aquest ara aflixix, per qualsevol motiu, sigui per por de quedar
de sense actors, sigui per a no contradir a l'amic, sigui pel que
sigui, si aflixix, si es deixa imposar el fer el repartiment, res
ta ja sense autoritat, no solament el temps que trini a enlles-
tir aquell film, sino sempre que hagi de treballar amb aquells ac-
tors. Si un director no pot fer jugar els actors com el fossin ma-
rionetes, és innegable que, a més dels mala de cap, perdará mol-
tos passatges, bones hores de repartir i repartir escenes, totes mai
bé per la inconsciència dels actors i també per la seva manca de
autoritat. Cal que ho tinguin en compte tots els que es dediquen
a fer "argument" i a triar l'hora de triar els actors que han
de figurar en el film.

Després d'això, el director ha de procurar-se la coopera-
ció d'un "camarera" expert i de dos ajudants que siguin estudiants
de noms i de fet, perquè assisteixin a ell i a l'operador.

I aquí comencen les penalitats de "segon ordre": la manca
de puntualitat dels actors, el mal temps que impedeix la filmació,
els troscos que, per culpa del distrés que passen malament, etc., etc.
I at de tot això en queden lliures, encara no s'acaba altre inces-
sament: per culpa de la casa que no la cosa treballa de laboratoris
la cinta us queda tacada, cremada. Suposant que tot surti com nom-
vol, podem donar-vos per satisfet si, de 500 passatges que tenim
de presentar i un mes de temps, en sortim en un any i unes deya-
des que sobrepassen les mil passatges, tot això suposant que no ha-
guem de deixar el film a mitja acabar, ja sigui perquè els actors
s'han tornat vells, o bé perquè compromissos contraris anteriorment
ha obligat a canviar el film a tal o qual concurs, organitzat
per una entitat qualsevol, en el qual tot el més que poden fer-
re'n és un parell de còpies.

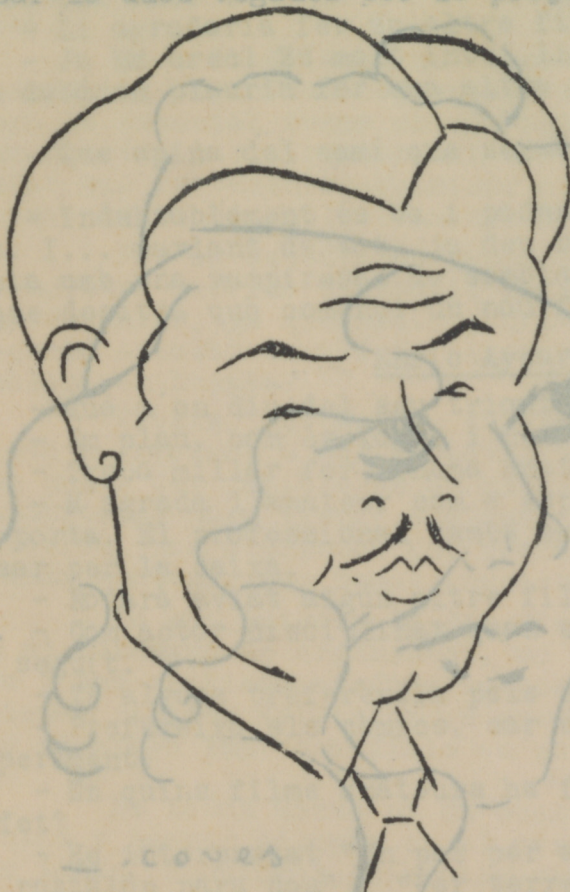
CRITH & COHN

DESPUES DE NUESTRO CONCURSO

El Ginecristic ha obtingut amb la organització del primer
concurso de films de argumente, un èxit magnífic que, dada la
fórmula con que se ha llevat a cabo, constitueix un acierto indub-
cable el haber sabido llevar a feliz término la iniciativa que
(continúa en la página 6)

- En quin pas penses rodar-lo?
- En 16 mm.; ja estic massa assotat per la projecció de passar-lo dues vegades per la projecció.

PARLANT AMB ELS NOSTRES GUANYADORS DEL PRIMER CONCURS

M. IGLESIAS

Després de les brillants distincions aconseguides pels companys Miquel Iglesias, Pilar Gallemí i Enric Aycart, era quasi de rigor demanar-els-hi que ens diguessin alguna cosa del concurs i no hem volgut desapropitar l'ocasió.

Heus ací el que ens han contestat.

Miquel Iglesias

-Estàs content del resultat del nostre concurs?

-Molt; principalment pel que ha obtingut el film "Un pantalón para dos", resultat que deixa en bon lloc el nom del Cinemàtic i també perquè com no ignores, amb les fatigues i mals de cap que ens ha dut aquest film, i de la manera que ha quedat, no creia que pogués endur-s'en cap premi, i ens ha sortit amb la sorpresa d'emportar-se'n dos dels més valuosos, com són la direcció i l'argument, i a més, la magnífica labor de la nostra companya Pilar Gallemí li ha adjudicat altre premi, no

menys important, com és el de interpretació femenina.

- I de "Per terres de l'Àfrica", que m'en dius?

- Estic satisfet d'aquest film, perquè ha donat lloc a que el Jurat es donés compte de la magnífica labor interpretativa del nostre Enric Aycart, qui ha creat un tipus de explorador inolvidable pels que vegin aquest film. Jo crec que el premi d'interpretació, home, no podia donar-se, en justícia, a ningú més.

- Quan comences a rodar un altre film?

- N'hi ha per dies; almenys fins a la tardor no penso embolicar-me en cap.

- Altres cops has dit el mateix i en essent demà ja ens venies a trobar amb l'argument d'un nou film, sota el braç.

- Però aquesta vegada va de debò; no vull mals de cap.

- I entretant que faràs?

- Penso realitzar meticulosament el guió d'un nou film i preparar-lo detingudament.

- Es del gènere alegre el film?

- Sí; es tracta d'un film humorístic. Jo crec que aquest gènere s'ave bastant amb el meu temperament.

- De qui és l'argument?

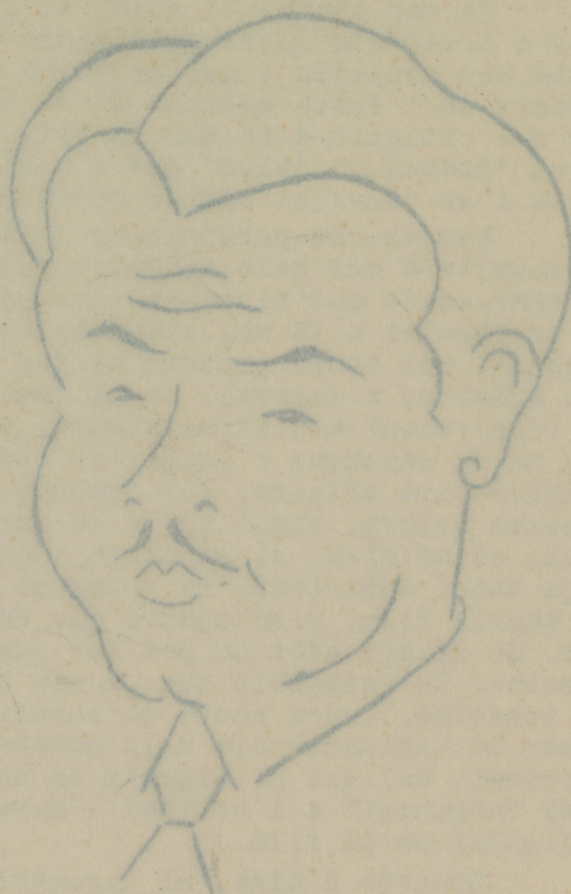
- Meu; però encara no hi tinc fet res, car solament el tinc resolt en principi, sense haver traslladat cap idea ni "gag" al paper.

PARLANT AMB ELS NOSTRES
GUANYADORS DEL PRIMER
CONCURS

Després de les brillants
distincions aconseguides pels
comparses Miquel Iglesias, Pi-
lar Gallemí i Enric Ayçart,
era quasi de rigor demanar-els
hi que ens diguessin alguna co-
sa del concurs i no hem volent
desaprofitar l'oportunitat.
Hem sol·licitat el que ens han con-
testat.

Miquel Iglesias

-Havets content del resultat
del nostre concurs?
-Molt; principalment pel que
he obtingut al film "Un penes-
lón para dos", resultat que del-
xa en bon lloc el nom del Cine-
mático i també perquè com no ig-
nora, amb les lletres i mala
de cap que ens ha dut aquest
film, i de la manera que he pu-
gut, no creia que pogués endur-
se'n cap premi, i ens he sortit
amb la sorpresa d'emportar-se'n
dos dels més valuosos, com són
la direcció i l'argument, i a
més, la magnífica labor de la
nuestra comparsa Pilar Gallemí
li ha adjudicat altre premi, no

M. IGLESIAS

menys important, com és el de interpretació femenina.
- I de "Per terres de l'Àfrica", que m'heu donat?
- Estic satisfet d'aquest film, perquè he constatat que el
triat es donés compte de la magnífica labor interpretativa del nos-
tre Enric Ayçart, qui ha creat un tipus de explorador inusual i
pels que veig aquest film. Jo crec que el premi d'interpretació,
home, no podia donar-se, en justícia, a ningú més.
- Quan comences a rodar un altre film?
- N'hi ha per dies; almenys fins a la tardor no penso empor-
tar-me en cap.
- Altres cops has dit el mateix i en essent demà ja ens venies
a trobar amb l'argument d'un nou film, acò el breu.
- Però aquesta vegada ve de debò; no vull més de cap.
- I entretant que faràs?
- Penso realitzar metódicament el guió d'un nou film i pre-
parar-lo detalladament.
- És del gènere al·legre el film?
- Sí; es tracta d'un film humorístic. Jo crec que aquest ge-
nere s'aveu bastant amb el meu temperament.
- De què és l'argument?
- Men; però encara no hi tinc fet res, car solament el títol
resulta en principi, sense haver traslladat cap idea ni "gag" al
paper.

- En quin pas penses rodar-lo?
- En 16 mm.; ja estic massa escamat del 9,5, doncs no més de passar-lo dues vegades per la projectora, et queda que no té cara ni ulls, i també per la poca seguretat del revelat.
- Per acabar, vols dir-me si prendràs part en el concurs per a la direcció del proper film del Cinemàtic?
- Es quasi segur que no; primer perquè estaré ocupat en la realització del meu film i això m'acapararà bastant el temps i després perquè ara ja disposem de bons valors entre nosaltres i no és just que sempre caigui sobre meu la feina de dirigir els films oficials del Club.
- Pilar Gallemí**
- Està contenta d'haver obtingut el primer premi d'interpretació femenina?
- Naturalment i per mitjà d'aquesta entrevista dono gràcies als senyors del Jurat.
- Que li agrada més fer, cinema professional o amateur?
- Em plauen les dues coses. El cinema amateur el trobo no sols interessant, sinó convenient per a tota persona que pensi dedicar-se al professionalisme. Inclús crec que tècnics i artistes haurien de passar per l'escola que pot dir-se és el cinema amateur, amb fi de que adquirint bona experiència, els fóra possible en el dia de demà arribar a la realització d'obres perfectes.
- Quan rodarà una nova pel·lícula?
- Amateur quan ho disposi el Cinemàtic i professional durant el mes d'abril.
- Ningú li ha dit res, per a rodar algún film?
- L'autor de "Incertidumbre" va proposar-me sortir en el seu film amateur, junt amb R. de Cabo.
- Quins papers prefereix, còmics o dramàtics?
- M'agrada més tot el que és còmic, però amb un lleuger caire sentimental.
- Està contenta de la seva labor a "Un pantalón para dos"?
- Regular no més. Crec que puc fer quelcom millor si s'em dona l'oportunitat.
- Quins films amateurs ha interpretat?

- En quin pas penses robar-lo?
 - En 16 mm.; ja estic massa escamat del 9.5, doncs no més de
 passar-lo dues vegades per la projectora, et queda que no té cara
 ni mla, i també per la poca se-

guretat del revelat.
 - Per escar, vols dir-me si prendràs part en el concurs per a la 5a edició del primer film del Cinemàtic?
 - En quasi segur que no; primer perquè estic ocupat en la realització del meu film i això m'ocupa tant el temps i després perquè ara ja disposem de bons valors entre nosaltres i no és just que sempre estiguem sobre men la feina de dirigit els films oficials del Ginh.

— c o n e s

Pilar Galimé
 - Esté contenta d'haver optat el primer premi d'interpretació femenina?
 - Naturalment i per mitjà d'aquestes intervencions grates als senyors del Jurat.
 - Que li agrada més fer, cinema professional o amateur?
 - En planen les dues coses. El cinema amateur el trobo no solament interessant, sinó convenient per a tota persona que pensi dedicar-se al treball cinematogràfic. Inclús crec que té més possibilitats de passar per l'escola que pot dir-se és el cinema amateur, amb fi de que adquirent bona experiència, els fons possibles en el dia de demà servir a la realització d'obres perfectes.

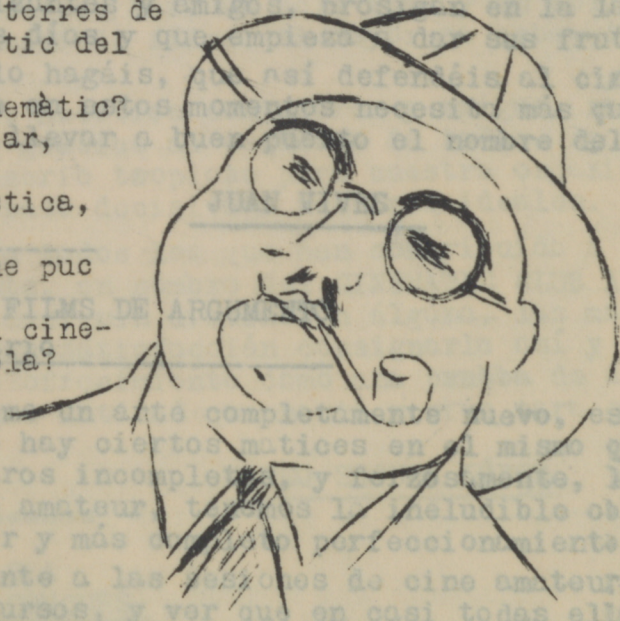
P. GALIMÉ

- Quan robaré una novel·la?
 - Amateur quan ho disposi el Cinemàtic i professional durant el mes d'abril.
 - Ningú li ha dit res, per a robar algun film?
 - L'autor de "Incertidumbre" va proposar-me sortir en el seu film amateur, junt amb R. de Cabo.
 - Quins papers prefeix, còmics o dramàtics?
 - M'agrada més tot el que és còmic, però amb un llenguatge sentimental.
 - Esté contenta de la seva labor a "Un pentatlon pare d'or"?
 - Regular no més. Crec que puc fer qualsevol millor si s'em dona l'oportunitat.
 - Quins films amateurs ha interpretat?

- Dos films: "Un pas per amor" i "Un pantalón para dos"
- De quin està més satisfeta?
- Tots dos m'agraden molt, però... estic més satisfeta de "Un pas per amor".
- Li agradaria fer un altre film amb l'Iglesias?
- Ja ho crec! És molt intel·ligent i simpàtic l'amic Iglesias i de debó em plauria fer una altra pel·lícula, sota la seva direcció.
- Que opina del camí que segueix el cinema amateur a Catalunya?
- Indubtablement és bo i poden esperar-se excel·lents resultats. I... parlant de tot, ja deu saber vostè que el Cinemàtic compta amb una vampiresa, de semblança molt gran amb Joan Crawford? I que desitja que comenci un nou film per a intervenir...

Enric Aycart

- Que m'en diu del seu triomf?
- Em plau, com és lògic i més que res per inesperat.
- Troba millor fer cinema amateur o professional?
- M'agrada l'amateur com a esplai i per la finalitat elevada que porta. El professional també em plauria, sobretot a l'hora de passar per la caixa.
- Rodarà aviat algun altre film?
- Com actor disciplinat quan el Club vulgui. Pel meu gust tot seguit.
- Té alguna preferència pels seus rols?
- Prefereixo els còmics, car els dramàtics no s'avenen al meu temperament.
- En quins films amateurs ha figurat i de quin resta més satisfet?
- He interpretat "Un pas per amor", "Un pantalón para dos" i "Per terres de l'Àfrica": com a content ho estic del que m'han donat el premi.
- Ha rodat sempre pel Cinemàtic?
- Sempre i no penso canviar, car n'estic ben content.
- De la seva labor cineàstica, n'està content?
- No molt, doncs penso que puc arribar a fer més.
- Del desenvolupament del cinema amateur català, que li sembla?
- Que pot arribar molt amunt, si es té cura però, de que no hi hagi entre les entitats antagonismes de cap mena, que forçosament acabarien amb l'afició. Crec també que entre tots els Clubs podria fer-se una prova, ajuntant els millors actors, director, cameramen, tècnics, etc., i fer una producció col·lectiva; això podria donar la pauta del que entre tots plegats s'arribaria a realitzar.

E. AYCART

- Dos films: "Un cas per amor" i "Un pentallón para dos"
 - De quin estat més satísta?
 - Tots dos m'agrada molt, però... estat més satísta de
 "Un cas per amor".
 - Li agradaria fer un altre film amb i l'elias?
 - Ja ho crec! És molt intel·ligent i simpàtic i amic l'elias
 i de debò em plauria fer una altra pel·lícula, nota la seva direc-
 ció.
 - Que opina del camí que segueix el cinema amateur a Catalu-
 nyes?
 - Indubtablement és bo i poden esperar-se excel·lents resul-
 tats. I... parlant de tot, ja deu saber vostè que el Cinemàtic
 compta amb una vampirassa, de semblança molt gran amb Joan Crawford?
 I que desitja que comenci un nou film per a intervenir...

Enric Aycaut

- Que m'en dir del seu triomf?
 - En plan, com és l'èxit i més que res per inesperat.
 - Trobo millor fer cinema amateur o professional?
 - M'agrada l'amateur com a espai i per la finalitat elevada
 que porta. El professional també em plauria, sobretot a l'hora de
 passar per la caixa.
 - Rodarà aviat algun altre film?
 - Com actor disciplinat quan el Club vulgui. Per men gust
 tot seguit.
 - Té alguna preferència pels seus rols?
 - Preferixo els còmics, car els dramàtics no s'avenen al meu
 temperament.

- En quins films amateurs ha figurat i de quin resta més sa-
 tisfet?
 - He interpretat "Un cas per amor",
 "Un pentallón para dos" i "Per terres de
 l'Africa": com a content no estic del
 que m'han donat el premi.
 - Ha rodat sempre pel Cinemàtic?
 - Sempre i no penso canviar.
 - Estic ben content.
 - De la seva labor cinatista,
 n'este content?
 - No molt, doncs penso que puc
 arribar a fer més.
 - Del desenvolupament del cine-
 ma amateur català, que li sembla?
 - Que pot arribar molt
 amunt, si es té cura però,
 de que no hi hagi entre les
 entitats antagonismes de cap
 mena, que forçament acaba-
 ren amb l'eficàcia.
 - Crec també que entre tots els
 Clubs podria fer-se una prova,
 ajuntant els millors actors, di-
 rector, cameramen, tècnics, etc.,
 i fer una producció col·lectiva.

això podria donar la pauta del que entre tots plegats s'arribaria
 a realitzar.

E. AYCAUT

(continúa de la página 2)

por primera vez un grupo de aficionados quiso llevar a la práctica.

Nada tendríamos que objetar si se hubieran ya, en otras ocasiones, organizado concursos como el que estamos comentando, pero la especial forma en que está constituida nuestra agrupación, han querido las circunstancias, precisamente, darnos el inmenso honor que representa organizar en nuestra ciudad, este primer concurso, dedicado exclusivamente a films de argumento.

Por lo antedicho, queda bien de manifiesto que la creación de nuestro querido Cinemàtic ha sido otro de los triunfos que hemos obtenido, ya que nadie podrá discutirnos el sitio que hemos logrado escalar dentro la cinematografía amateur en Cataluña, e incluso en España.

Tienen, por tanto, que reconocer los críticos que se dedican a informar a sus lectores de la marcha del cine amateur, que puede ser posible en un futuro próximo contar con elementos capacitados para llevar adelante la misión que desde un principio nosotros, los elementos que propugnamos una nueva orientación del cinema amateur, nos hemos impuesto.

La voz autorizada del Cinemàtic, para lograr un triunfo en el Concurso de Argumentos, no ha caído, como se ve, en el vacío y nos sentimos verdaderamente emocionados por el proceder de quienes sin ser afiliados en nuestro Club han llegado a prestarnos el apoyo imprescindible en estas ocasiones, desinteresadamente.

De todos modos no es cuestión de sentirse demasiado optimistas y pensar siempre en el porvenir. Para ello es necesario que todos, asociados, simpatizantes y amigos, prosigan en la labor que se han impuesto estos días y que empieza a dar sus frutos.

Pensad todos los que lo hagáis, que así defendéis al cine amateur y a nuestro Club, que en estos momentos necesita más que nunca de todos vosotros para llevar a buen puerto el nombre del Cinemàtic.

JUAN VIVES

PRIMER CONCURSO DE FILMS DE ARGUMENTO

Comentario

El cinema amateur, como un arte completamente nuevo, está todavía en embrión. Para ello hay ciertos matices en el mismo que es necesario rectificar, y otros incompletos, y forzosamente, los que sentimos este cinema como amateur, tenemos la ineludible obligación de ayudar para su mejor y más completo perfeccionamiento.

El asistir continuamente a las sesiones de cine amateur, con que se finalizan los concursos, y ver que en casi todas ellas la casi carencia de films de argumento, laguna importante en todos los concursos celebrados, nos sugirió la idea de que nosotros, por nuestra especial situación, entre las entidades de cinema amateur, éramos los más obligados a dar vida a esta rama del cinema.

Convencidos de aquella obligación, en diversas ocasiones pusimos el asunto sobre el "tapete" y después de discutirlo ampliamente, nos veíamos obligados a abandonarlo por imposible. Era

por primera vez un grupo de aficionados quiso llevar a la práctica. Nada tendríamos que objetar si se hubieran ya, en otras ocasiones, organizado concursos como el que estamos comentando. Pero la especial forma en que está constituida nuestra agrupación, han permitido las circunstancias, precisamente, darnos el impulso necesario para representar en nuestra ciudad, este primer concurso, dedicado exclusivamente a films de argumento.

Por lo antedicho, queda bien de manifiesto que la creación de nuestro querido Cinemático ha sido otro de los triunfos que hoy más obtenidos, ya que nadie podrá discutir el sitio que hemos logrado escalar dentro la cinematografía amateur en Cataluña, e incluso en España.

Tienen, por tanto, que reconocer los críticos que se dedican a informar a sus lectores de la marcha del cine amateur, que puede ser posible en un futuro próximo contar con elementos capacitados para llevar adelante la misión que desde un principio nosotros, los elementos que programamos una nueva orientación del cine amateur, nos hemos impuesto.

La vez autorizada del Cinemático, para festejar un triunfo en el Concurso de Argumentos, no ha caído, como se ve, en el vacío y nos sentimos verdaderamente emocionados por el proceder de quienes sin ser afiliados en nuestro Club han llegado a presentarnos el apoyo imprescindible en estas ocasiones, desinteresadamente.

De todos modos no es cuestión de sentirse demasiado optimistas y pensar siempre en el porvenir. Para ello es necesario que todos, asociados, simpatizantes y amigos, prosigan en la labor que se han impuesto estos días y que empieza a dar sus frutos. Pensad todos los que lo hacéis, que así defendáis al cine amateur y a nuestro Club, que en estos momentos necesita más que nunca de todos vosotros para llevar a buen puerto el nombre del Cinemático.

JUAN VIVES

PRIMER CONCURSO DE FILMS DE ARGUMENTO
Comentario

El cine amateur, como un arte completamente nuevo, está todavía en embrión. Para ello hay ciertos matices en el mismo que es necesario rectificar, y otros incompletos, y forzosamente, los que sentimos este cine como amateur, tenemos la ineludible obligación de ayudar para su mejor y más completo perfeccionamiento.

El asistir continuamente a las sesiones de cine amateur, con que se finalizan los concursos, y ver que en casi todas ellas se da una orientación de films de argumento, laguna importante en todas las categorías celebradas, nos sugiere la idea de que nosotros, por nuestra especial situación, entre las entidades de cine amateur, tenemos la obligación de dar vida a esta rama del cine.

Convencidos de nuestra obligación, en diversas ocasiones fuimos hablando sobre el "tema" y después de discutirlo en las reuniones, nos vemos obligados a abandonarlo por imposible. En

mucho asunto para una entidad tan modesta como la nuestra y, la verdad sea dicha, nos causaba un miedo enorme. Pero, por más que hacía mos, no podíamos abandonar esa idea y a pesar de todos los pesares, llegó un momento que fué más fuerte que la realidad y entonces, acordamos llevarla a la práctica y afrontar todas sus consecuencias, sin desmayo alguno. Redactamos, pues, las bases detenidamente e introducimos en las mismas unas innovaciones en armonía con la realidad, dando con ello justicia a las aspiraciones de todos los personajes que integran los films de argumento. Para nosotros, no era ni es justo que sólo se lleve el premio el propietario de la película, cuando hay en ella personas que tienen más derecho a que se recompense su trabajo. Por eso, quisimos premiar al que dirige, al autor del argumento, al de la cámara e igualmente a los dos mejores intérpretes, hombre y mujer, que son los que dan vida a un film de argumento y por lo tanto los merecedores de nuestra máxima atención.

Hicimos las referidas Bases y fueron repartidas profusamente, con algunas imperfecciones propias de todo primerizo, a nuestros compañeros, amigos y entidades amigas, hecho lo cual, tuvimos que esperar y naturalmente, sin abandonar el trabajo. Pasada la fiebre de los primeros días, hubimos que pensar friamente en el dichoso concurso y la verdad, las deducciones que sacamos, de nuestros ensamientos, no eran nada alentadoras. Volvíamos a encontrarnos peor que al principio. Entonces no teníamos ningún compromiso con la opinión cinematográfica, además de la de nuestros compañeros y amigos, mientras que ahora nos encontrábamos amarrados de pies y manos y no había otro remedio que llegar hasta el fin. Pues llegaríamos adonde fuera preciso, mirando siempre adelante.

Lleó, pues, la fecha temida y deseada y con gran sorpresa de nuestra parte, el fracaso tan rotundo que esperábamos, se convirtió en un éxito sin precedentes. Para un solo tema y un solo paso, se presentaron un gran número de films, el mayor si cabe, de todos los concursos.

No podíamos quejarnos. Nuestros compañeros y amigos, no quisieron negarnos su ayuda y gracias al esfuerzo de todos, lo que creíamos iba a constituir un serio tropiezo para nuestra organización, se ha convertido en un paso decisivo a nuestros ideales.

Ello nos ha obligado a todos los que han contribuido a este éxito inesperado y por tanto, en nombre del CINEMATIC CLUB AMATEUR y en el propio, doy a todos, sin distinción alguna, las más expresivas gracias. Es una gran satisfacción consignarlo así y espero que todos aceptarán este ofrecimiento como una prueba de afecto y agradecimiento de toda una Entidad que nació y vive para el cinema amateur.

MATEO SEGURA LÓPEZ

CRÓNICA

DEL CONCURS.

Com ja ha publicat la premsa de la nostra ciutat, el dia 29 de Febrer passat, el Jurat, format pels Srs. F. Carrasco de R. Rubio (Periodista), A. Castells Casas (mestre compositor), J. Colomer (cineista), J. Coves (pintor) R. Sarsanedas (cineista) i J. Torrella (cineista) com a membres del mateix, i J. Vives, com a secretari, sense veu ni vot, va emetre veredictes del primer concurs de films d'argument, pas 9 1/2, de 1936, organitzat pel C.C.A.

mucho asanto para una entidad tan modesta como la nuestra. La ver-
dad sea dicha, nos causaba un miedo enorme. Pero, por más que temie-
mos, no podíamos abandonar las ideas y a pesar de todas las pesade-
des, llegó un momento que fué más fuerte que la realidad y entonces, se-
cordamos llevar a la práctica y afrontar todas sus consecuencias.
sin desmayo alguno. Redactamos, pues, las bases definitivamente elab-
radas, dando con ello justicia a las aspiraciones de todos los cinemato-
grafistas en las mismas unas innovaciones en armonía con la reali-
dad, dando con ello justicia a las aspiraciones de todos los cinemato-
grafistas que integran los films de argumento. Para nosotros, no era ni
más justo que sólo se llevase el premio al propietario de la película,
cuando hay en ella personas que tienen más derecho a que se recono-
zase su trabajo. Por eso, quisimos premiar al que dirige, al actor
del argumento, al de la cámara e igualmente a los dos mejores ar-
tistas, hombre y mujer, que son los que dan vida a un film de ar-
gumento y por lo tanto los merecedores de nuestra máxima atención.

Hicimos las referidas Bases y fueron repartidas profusamen-
te, con algunas imperfecciones propias de todo primerizo, a nuestros
compañeros, amigos y entidades amigas, hecho lo cual, tuvimos que
esperar y naturalmente, sin abandonar el trabajo. Pasada la fiesta
de los primeros días, hubimos que pensar firmemente en el dichoso
concurso y la verdad, las deducciones que sacamos, de nuestros con-
sejos, no eran nada alentadoras. Volvimos a encontrarnos para
que al principio. Entonces no teníamos ningún compromiso con la uni-
dad cinematográfica, además de la de nuestros compañeros y amigos,
mientras que ahora nos encontramos empujados de pies y manos y no
había otro remedio que llegar hasta el fin. Pues llamamos a todos
nuestros amigos, mirando siempre adelante.

Luego, pues, la fecha fijada y deseada y con gran sorpresa
de nuestra parte, el fracaso tan rotundo que esperábamos, se con-
virtió en un éxito sin precedentes. Para un solo tema y un solo pa-
so, se presentaron un gran número de films, el mayor al cabo, de to-
dos los concursos.

No podíamos quejarnos. Nuestros compañeros y amigos, no
quisieron negarnos su ayuda y gracias al esfuerzo de todos, lo que
queríamos fue a constituir un serio trabajo para nuestra organiza-
ción, se ha convertido en un paso decisivo a nuestros ideales.

Ello nos ha obligado a todos los que han contribuido a es-
te éxito inesperado y por tanto, en nombre del CINEMATICO CLUB ANA-
TUR y en el propio, doy a todos, sin distinción alguna, las más
expresivas gracias. Es una gran satisfacción consignarla así y sa-
ber que todos aceptarán este ofrecimiento como una prueba de apre-
cio y reconocimiento de toda una Entidad que nació y vive para el
cinema amateur.

MATEO SEGURA LÓPEZ

DEL CONCURSO.

Com ja me publicat le premis de la nostra cinet, el dia
25 de febrer passat, al Jorat, format pels Srs. F. Carrasco de R-
Rodio (Periodista), A. Castells Cases (maestre compositor), J. Co-
lomer (cinetista), J. Coves (dintor), R. Sorsangetes (cinetista) i J.
Torrella (cinetista) com a membres del mateix, i de vivit, com a
secretari, s'omne ven al vot, un emotiu veredict del primer con-
curs de films d'argument, des 9 1/2, de 1935, organitzat pel C.C.A.

Segons l'esmentat fall, han sortit guanyadors dels premis destinats a aquest fi els films següents:

- PREMI "CINEMATIC CLUB AMATEUR", al millor film del concurs, "Les aventures de Situ" Autor, Juan Llobet.
- PREMI "PAILLARD-BOLEX", al millor film d'un soci del C.C.A., "Per terres de l'Àfrica". Autor, Miquel Iglesias.
- PREMI "LLUIS BALTA", a la millor direcció, "Un pantalón para dos". Direcció de Miquel Iglesias.
- PREMI "EUMIG" al millor argument, "Un pantalón para dos". Argument de Miquel Iglesias.
- PREMI "CINEMATOGRAFIA AMATEUR", a la millor fotografia, "Les aventures de Situ". Fotografia de J. Llobet.
- PREMI "JOAN CASALS", a la millor interpretació (home) "Per terres de l'Àfrica" Rol explorador, per Enric Aycart.
- PREMI "MIQUEL IGLESIAS", a la millor interpretació (dona) Rol Nati, per Pilar Gallemí.

El C.C.A., vista la puntuació sumada pel nen Alfons Llobet en el rol Situ, del Film "Les aventures de Situ", va creure convenient crear un premi especial d'interpretació.

A més, el Jurat qualificador ha volgut cooperar a aquest concurs, creant una medalla com a premi al film "Any nou", quin autor és Emili Puig.

El dia 18 de març, al vespre, a la sala del Casal de les Comarques Catalanes, va tenir lloc la sessió pública d'una selecció de films presentats al concurs.

La concurrència que assistí a aquest acte, fou realment extraordinària i selecte. L'esmentat local resultà de bon troç insuficient i un gran nombre de persones hagué de restar dempeus, ja que esgotades totes les cadises que hi havia al Casal no es pogué donar l'abast ni tampoc hauria estat possible encabir-n'hi més. Era veritablement corprenedor per a nosaltres, primer concurs organitzat pel C.C.A., contemplar la gran gernació que seguia amb interès creixent els films que, un darrera l'altre, anaven passant pel llenç.

Tenim la satisfacció de consignar que aquesta sessió fou de complet agrat del públic, qui aplaudí sense reserves la majoria dels films, en especial "Per Terres de l'Àfrica" de l'amic Iglesias, film que fou premiat amb una sorollosa ovació. Indubtablement aquesta cinta per la seva realització humorística té l'èxit assegurat on es projecti i cal felicitar coralment a l'Iglesias, que s'ens ha revelat com a un humorista de bona llei.

També foren objecte de les preferències del públic els films "Les aventures de Situ" i "Un pantalón para dos" que, junt amb "Terres de l'Àfrica" constitueixen el tercet que se'n ha emportat les millors distincions.

Una bona part dels assistents a la sessió que comentem, guardaran a ben segur un agraós record d'aquella vetlla, car s'hi respirava entusiasme a ple pulmó que forçosament ha d'esperonar a alguns a treballar encara més de ferm, per a no defraudar a tots els que ja esperen novament a presenciar la selecció d'un nou concurs.

Cal remarcar també que aquesta vegada no va ploure i per tant, la nostra satisfacció no es pot veure entelada per enlloc.

=====

Segons l'argumentació feta, han sortit guanyadors dels premis destinats a aquest fi els films següents:

PREMI "CINEMATIC CLUB AMATEUR", al millor film del concurs, "Les aventures de Sita", Autor, Juan Lobet.

PREMI "PAILLARD-BOLIX", el millor film d'un soci del C.C.A., "Terres de l'Àfrica", Autor, Miquel Iglesias.

PREMI "LILUS BATA", a la millor direcció, "Un pantalón para dos", Direcció de Miquel Iglesias.

PREMI "EUMIG", al millor argument, "Un pantalón para dos", Argument de Miquel Iglesias.

PREMI "CINEMATOGRAFIA AMATEUR", a la millor fotografia, "Les aventures de Sita", Fotografia de J. Lobet.

PREMI "JOAN CASALS", a la millor interpretació (home), "Terres de l'Àfrica", Interpretació, per Enric Ayest.

PREMI "MIQUEL IGLESIAS", a la millor interpretació (dona), "Terres de l'Àfrica", Interpretació, per Pilar Gallemi.

El C.C.A., vista la puntuació sumada pel nen Alfons Lobet on el rol Sita, del film "Les aventures de Sita", va creure convenient crear un premi especial d'interpretació.

A més, el jurat qualificador ha volgut concedir a aquest concurs, creant una medalla com a premi al film "Any nou", d'un autor de família Puig.

El dia 18 de març, al vespre, a la sala del Casal de les Marques Catalanes, va tenir lloc la sessió pública d'una selecció de films presentats al concurs.

La concurrència que assistí a aquest acte, fou realment extraordinària i selecte. L'argumentació local resultà de bon tria i autèntic i un gran nombre de persones hagueren de restar dempeus, ja que aquestes totes les cadires que hi havia al Casal no es pogueren donar l'època ni tan sols hauria estat possible encabir-n'hi més.

Era veritablement corprendor per a nosaltres, primer concurs organitzat pel C.C.A., contemplar la gran guarnició que seguia amb interès creixent els films que, un darrere l'altre, anaven passant pel llent.

Tenim la satisfacció de constatar que aquesta sessió fou de complet èxit del públic, que ciplant sense reserves la majoria dels films, en especial "Terres de l'Àfrica" de l'Amo Iglesias, film que fou premiat amb una solenne ovació. Indubtablement aquesta cineta per la seva realització humorística té l'èxit assegurat on es projecti i cal felicitar correntment a l'Amo Iglesias, que a més ha revelat com a un humorista de bona llei.

També foren objecte de les preferències del públic els films "Les aventures de Sita" i "Un pantalón para dos" que, junt amb "Terres de l'Àfrica" constituïxen el tercet que se'n ha emportat les millors distincions.

Una bona part dels assistents a la sessió que comentem, guardaran a ben segur un preciós record d'aquella vetlla, car a mi respecte emfasisme a ple pulmó que forçosament he d'esperar a alguns a treballar encara més de ferm, per a no defraudar a tots els que ja esperen novament a presenciar la selecció d'un nou concurs.

Cal remarcar també que aquesta vegada no va ploure i per tant, la nostra satisfacció no es pot veure entelada per ombres.

CRÍTICA DE LA DARRERA SESSIÓ

Conforme es va anunciar en el darrer número d'aquesta publicació, faig a continuació una lleugera ressenya dels films que, després de seleccionats d'entre els que es presentaren al PRIMER CONCURS DE FILMS D'ARGUMENT, pas 9,5 mm. organitzat pel C.C.A., foren projectats en sessió pública el prop-passat 18 de Març en el Casal de les Comarques Catalanes.

Ans de començar, haig de fer avinent que lo que ací deixo consignat es, pura i simplement, l'opinió particular del cronista. Resta, per tant, completament deslligat el Cinemàtic, d'aquesta crítica, de la qual, com ja queda dit, es l'únic responsable el que signa.

Feta aquesta aclaració, passem tot seguit al film CABALLEROS A LA MODERNA, que es projectà en primer lloc. Es aquest un film pobre, tant pel desenrotllament de l'argument (massa modern, potser), com per la direcció, montatge, etc. Vegeu l'argument: Un agent comercial té un secretari al qui tracta com a un amic; ambdós coneixen una noia que, com es natural, s'enamora del secretari, i aquest correspon calladament al seu amor. L'agent també vol la noia, i com sia que té precisió de sortir de viatge, encarrega al secretari que li prepari el terreny, mentres ell es a fora. De retorn ja, la casualitat fa que compregui - encara que això en el film no es vegi gaire clar - que ell allí hi sobra i després de jugar-se la noia en un partit de tenís, plega i se'n va.

TIN L'INTREPID fou el títol que aparegué a la pantalla com a començament d'un film, l'idea del qual es estreta d'un conte d'Andersen. Lo més sobressortint del film, es la paciència del director, car la majoria d'escenes son representades per ninots. L'acció es un xic lenta i això unit al llarg metratge del film, fa que aquest resulti un xic pesat. No obstant entretingué al públic. Jo aconsellaria al autor que l'escurçés una mica; seria millor.

Al contrari de l'anterior, el film EGOISME que es projectà a continuació, s'hauria d'allargar un xic ja que l'acció resta poc explicada en alguns llocs, deguts a la manca d'alguns plànols. Es un film regular, d'interpretació mediocre. L'argument, amb tres naufrages que arriben a una illa deserta; un, l'únic que té un arma, abandona els altres dos, un d'ells ferit; els qui es queda amb aquest, després el mata per l'egoisme d'ésser posseïdor d'una preciosa que l'altre s'ha trobat. Tot això es vist pel fugitiu qui després d'una lluita - que es lo més reixit del film -, surt vencedor i en possessió de la pedra, però, després cau enmetzinat per l'aigua que beu, deixant altre vegada tota sola i sense posseïdor, la pedra causa de la mort dels tres homes.

El film que succeí a aquest, porta per títol ANY NOU, guanyador del premi atorgat pel Jurat classificador; es un film que té una direcció bastant bona, una interpretació discreta i un argument bastant original: un metge reb l'herència que li deixa un parent llunyà al morir-se i, sens dubte cansat de la seva professió, deixa la carrera i es dedica a fer de ric. Arriba la nit de fi d'any i una mare, a qui en altre temps havia salvat un fill, vé a pregar-li vulgui assistir altre fill seu, alegant que solsament ell pot salvar-lo; després de molt pregar ho aconsegueix i, amb un ritme perfecte queda explicat com el noi es alva, després d'abandonar, el metge, una cita que tenia per aquella nit.

Conforme es va anunciar en el darrer número d'aquesta publicació, faig a continuació una llista de les pel·lícules que, després de la selecció de les pel·lícules que es presentaran al PRIMER CONCURS DE PEL·LÍCULES D'ARGUMENT, per 2.5 mm. organitzat pel C.C.A., foren projectats en sessió pública el propi passat 18 de Maig en el Casal de les Comarques Catalanes.

Ans de començar, heig de fer avinent que jo que estic deixant constància de, però i simplement, l'opinió particular del crític. Resta, per tant, completament deslliurat el Cinemàtic, d'aquesta crítica, de la qual, com ja queda dit, es l'únic responsable el que signa.

Per a aquestes solucions, passen tot seguit al film CABALLEROS A LA MODERNA, que es projecta en primer lloc. Es tracta d'un film sobre la vida del desenvolupament de l'argument (massa modern, potser), com per la direcció, muntatge, etc. Vegeu l'argument: Un agent comercial té un secretari al qual tracta com a un amic; ambdós coneixen una noia que, com es natural, s'enamora del secretari. I aquest correspon col·laborar al seu amor. L'agent també vol la noia, i com això que té precisat de sortir de viatge, encarrega al secretari que li prepari el terreny, mentre ell es a fora. De retorn ja, la casualitat té que el secretari - encara que això en el film no es veu gaire clar - que ell s'hi hi sotja i després de jugar-se la noia en un partit de tennis, plaer es i se'n va.

TIN L'INTERPRETAT per el títol que aparegué a la pantalla com a co-mentament d'un film, l'idea del qual es estreta d'un conte d'Andersen. Lo més sobresortint del film, es la paciència del director, car la majoria d'escenes son representades per ninos. L'acció es un xic lenta i això tant al llarg muntatge del film, ja que es pot veure un xic pesat. No obstant entretingué al públic. Jo aconsellaria al autor que l'acció una mica; seria millor.

Al contrari de l'anterior, el film EGOISME que es projecta a continuació, a l'havia d'afegir un xic ja que l'acció resta poc explícita en alguns llocs, deguda a la manca d'algunes planols. En un film regular, d'interpretació mediocre. L'argument, amb tres nenes que atribuen a una filla deserta; un, l'únic que té un arm, abandonat els altres dos, un d'ells ferit; els dos es queda amb aquest, després el mateix per l'egoisme d'ésser possessor d'una preciosa que l'altre s'ha trobat. Tot això es vist pel llenguatge del després d'una lluita - que es lo més reixit del film -, amb vencedor i en possessió de la perduda, però, després canvia emmetzant per l'algua que deu, deixant altre vegada tota sola i sense possessor, la perduda causa de la mort dels tres nenes.

El film que succeï a aquest, porta per títol ANY NOU, granysador del premi abegat pel jurat classificador; es un film que té una direcció bastant bona, una interpretació discreta i un argument bastant original: un metge rep l'herència que li deixa un parent llunyà al morir-se i, sense dubte cansat de la seva professió, deixa la carrera i es dedica a fer de ric. Arriba la nit de l'any i una mare, a qui en altre temps havia salvat un fill, ve a pregar-li vigília a l'altre fill seu, alegant que solament ell pot salvar-lo; després de molt pregar ho coneixeix i, amb un ritme perfecte queda explicat com el noi es salva, després d'abandonar, el metge, una cita que tenia per aquella nit.

Després del descans fou el primer en apareixer davant nostres ulls el film **PIER TERRES DE L'AFRICA**, un film humorista cent per cent. Des del primer moment al apareixer en el títol de presentació que aquest film fou fet amb la col.laboració de Cecil B. de Mille, René Clair, etc. fins que surtí el FI, la rialla no abandonà mai els llavis dels espectadors que celebraren l'adquisició del edifici de la Telefònica com a estudis del Cinematic; el cor de negres cantant la "Maria de la O", etc. amb uns aplaudiments xardorosos, que al finalitzar el film es transformà en una plouada de mans estusiasta, frenètica.

Cal remarcar d'aquest film, l'interpretació que Enric Aycart dona al tipus d'explorador, que l'ha fet mereixedor del premi d'interpretació d'home. És admirablement secundat per Josep Coll, l'inolvidable "detective Huron" dels films **FALSEDAD** i **UN PANTALON PARA DOS**.

Seguidament tocà el torn a **UN PANTALON PARA DOS**, film que s'emporta els premis de direcció, argument i interpretació de dona. No es aquest film lo que, després de tot el que s'ha dit, s'esperava. Bona part d'això es degut a que no pogué, per causes alienes a la voluntat dels productors, ésser projectat amb els trossos de cent que té, exprofessament creats per ell. L'argument, bastant complicat per la gran quantitat de personatjes que hi intervenen, resta ben explicat per la direcció i el montatge que, amb la seva peculiar habilitat, ha sabut donar-hi en Miquel Iglesias. Lo menys vistós del film es, sens cap mena de dubte, la fotografia. En l'interpretació dels seus personatjes sobressurten Pilar Gallemí, qui aconseguix per la seva labor en aquest film el premi d'interpretació de dona, Josep Coll, Tomàs Moliné, Enric Aycart, Carme Fàbregas, Fermí Esteve i Jaume Allué, per aquest ordre.

I en darrer lloc, fou projectat el millor film del Concurs, **LES AVENTURES DE SITU**, preciós film per infants dotat d'un argument ingenu com correspon a aquesta mena de films; d'una fotografia meravellosa; d'una interpretació perfecta - al extrem que fou precis crear un Premi Especial d'interpretació - i d'una direcció bona.

Tot l'elogi que d'aquest film es faci, es poc, comparat amb el plaer que hom experimenta al visionar-lo. Meravellosament narrat, amb "gags" ingenus i d'una efectivitat enorme, lo millor que puc dir-vos d'aquest film es que quan el vegeu anunciat en alguna sessió de sinèma amateur, no us esteu sens anar-lo a veure i aleshores podreu judicar el perquè jo faig punt final d'aquesta crítica, doncs no sé que més puc dir.

Març 1936

CRITH & COHN

CONVOCATORIA PEL III CONCURS D'ARGUMENTS

Havent-se acabat la filmació de **UN PANTALON PARA DOS**, i debent-se començar a rodar altre film per compte del C.C.A., es per lo que s'obre el III Concurs d'arguments, baix les següents

B A S E S

I.- Solsament podran prendre part a aquest Concurs, els associats del Cinematic Club Amateur.

II.- Els arguments hauran d'ésser inèdits, amb un mínim de tres personatjes principals, essent el tema de lliure elecció del concursant.

III.- Els originals, sense cap indicació de nom d'autor, dauran ésser entregats a la Secretaria del Club, junt amb una plica tancada que contindrà el nom del concursant, per tot el dia 30 de maig fins a les vuit del vespre, en quin dia i hora quedarà tancada l'admissió.

IV.- El Jurat, que serà nomenat per la J.D., emetrà veredictes, el qual serà fet públic per mitjà d'aquesta publicació abans del 15 de Juny d'aquest any. El seu fall serà inapel.lable.

V.- Tots els arguments quedaran de propietat del C.C.A.

Després del descans fou el primer en aparèixer davant nostres ulls el film **PARA TORNAR DE L'AMERICA**, un film humanista cent per cent. Des del primer moment al aparèixer en el títol de presentació que adreça al film fou amb la col·laboració de Cecil B. de Mille, René Clair, etc. fins que arribà el fi, la rialla no abandonà mai els llavis dels espectadors que celebraven l'adquisició del edifici de la Telecinema com a estudis del Cinematoc; el cor de negres cantant la "Marta de la U", etc. amb una esplendidesa xarborosa, que al finalitzar el film es transformà en una picada de mans entusiastes, frenètiques.

El remanent d'adquisició que havia quedat després d'aquest bon al·lucinant d'explorador, que l'ha fet mereixedor del premi d'interpretació d'homes. És ambició ambent secundat per Josep Coll, l'individuació "detective Norton" dels films **WALSHMAN** i **UN PANTALLON PARA DOS**.

Seguidament tocà el torn a **UN PANTALLON PARA DOS**, film que acompanya els premis de direcció, argument i interpretació de dones. No es guanya film lo que, després de tot el que s'ha dit, s'esperava. Bon perdó, així es degué a que no pogué, per causes alienes a la voluntat dels productors, ésser projectat amb els trossos de cinescòpi que té, explotant sament cresta per ell. L'argument, bastant complicat per la gran quantitat de personatges que hi intervingen, resta ben explicat per la direcció i el muntatge que, amb la seva peculiar habilitat, ha sabut de muntar el film en unes vistes del film es, sense cap mena de dubte, la fotografia. En l'interpretació dels seus personatges, no pressenten **Pili y Gallemi**, que aconseguen per la seva labor en aquest film el premi d'interpretació de dones, **Josep Coll**, **Tomás Molina**, **Tric Ayer**, **Carma Fabrega**, **Permi Esteve** i **Juanne Aliné**, per aquest ordre.

I en darrer lloc, fou projectat el millor film del Concurs, **LES ALUMINIS DE STU**, premiat amb el primer premi de direcció, argument i interpretació de homes; d'una fotografia meravellosa; com correspon a aquesta mena de films; d'una fotografia meravellosa; d'una interpretació perfecta - al extrem que fou premiada amb el primer premi d'interpretació - i d'una direcció bona.

Tot i així que aquest film es fa, es poc, comparat amb el plaer que hom experimenta al veure'l-lo. Meravellosament narrat, amb "gags" ingenius i d'una efectivitat enorme, lo millor que pugem dir-vos d'aquest film es que quan el vegeu anant en alguns assaig de cinema ambien, no us calen sensa anar-lo a veure i aleshores podreu jutjar el perquè jo faig punt final d'aquesta crítica, doncs no sé que més pugui dir.

CRITH & COHN

Maig 1936

CONVOCATORIA PER AL CONCURS D'ARGUMENTS

Havent-se acabat la filmació de **UN PANTALLON PARA DOS**, i debent-se començar a rodar altre film per compte del C.C.A., es per lo que s'obre al III Concurs d'arguments, baix les següents

- I. - Soisament podran prendre part a aquest concurs, els associats del Cinemàtic Club Amatèr.
- II. - Els arguments hauran d'ésser originals, amb un mínim de tres personatges principals, essent el tema de l'linea electic del concursant.
- III. - Els originals, sense cap indicació de nom d'autor, hauran ésser entregats a la Secretaria del Club, junt amb una plica tancada que contindrà el nom del concursant, per tot el dia 30 de maig fins a les vuit del vespre, en quin dia i hora quedará tancada l'admissió.
- IV. - El jurat, que serà nomenat per la D. L. emetrá veredictes, el qual serà fet públic per mitjà d'aquesta publicació, abans del 15 de juny, d'aquest any. El seu fall serà inapel·lable.
- V. - Tots els arguments quedaran de propietat del C.C.A.

N O T I C I A R I

El Departament Artístic en col.laboració amb el Tècnic, procedirà aviat a la reorganització del elenc cinematogràfic que ha de prendre part en les noves produccions del Club.

El nostre Departament Tècnic tenim entès que ens prepara una agraosa sorpresa. Hem intentat escatir de que es tractava, però les nostres intencions han topat amb un mutisme hermètic. Ferem els possibles perquè en el proper número poguem esser més explícits.

Actualment s'està procedint a la confecció del Programa de les tasques a realitzar per les diverses seccions del Club, durant les temporades de Primavera i Estiu.

El passat mes de Març en el local de "La Acadèmia Laborista Esperanto", del carrer Cros, a Sans, es projectaren els films "Egoisme", de Joan Casals i "Per terres de l'Àfrica", de M. Iglesias, essent aplaudits pel nombrós públic que omplena la sala.

Han estat donades d'alta, com a noves sòcies, les senyoretes següents : Pilar Aznar, Júlia Aznar i Pepeta Trullà.

=====

I N T E R E S S A N T : La Direcció d'aquest Butlletí es complau recordar una vegada més a tots els socis del Cinemàtic Club Amateur, la necessitat de que no deixin de col.laborar en aquestes pàgines, creades amb el sol fi de recollir totes les idees i pensaments que, relacionats amb les nostres activitats, pugui suggerir qualche associat. Els articles poden ésser enviats en català o castellà, sense que per cap motiu es retornin originals, malgrat no sortir publicats.

NOTICIA RI

El Departament Artístic en col.laboració amb el Tècnic, procedirà a la reorganització del elenc cinematogràfic que ha de prendre part en les noves produccions del Club.

El nostre Departament Tècnic tenim entès que ens preveia una gran sorpresa. Hem intentat assistir de que es tractava, però les nostres intencions han tocat amb un murisme hermètic. Perom els possibles perquè en el proper número podem esser més exactes.

Actualment a l'està procedint a la confecció del Programa de les tasques a realitzar per les diverses seccions del Club, durant les temporades de Primavera i Estiu.

El passat mes de Març en el local de "La Acadèmia Laboral", del carrer Gros, a Sabadell, es projectaren els films "Egoisme", de Joan Gasals i "Per terres de l'Àfrica", de M. Llorens, essent aplaudits pel nombre públic que omplien la sala.

Han estat donades d'alta, com a noves sòcies, les senyores següents: Pilar Anner, Júlia Anner i Popeta Trilla.

INTERESSANT: La Direcció d'aquest Fòrum té es complen recordar una vegada més a tots els socis del Cinemàtic Club Amador, la necessitat de que no deixin de col.laborar en aquestes pàgines, creades amb el fi de recollir totes les idees i pensaments que, relacionats amb les nostres activitats, pugui suggerir qualsevol associat. Els articles poden ésser enviats en català o castellà, sense que per cap motiu es retornin originals, malgrat no sortir publicats.